

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 544

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 20 iulie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
128.			care reglementează procedurile de plată și rambursare în cadrul Acordului de garanție privind împrumuturile care urmează a fi acordate de către Banca Europeană pentru Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific, precum și din țările și teritoriile de peste mări 17–26
		653.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului de garanție dintre statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții privind împrumuturile care urmează a fi acordate de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific și din țările și teritoriile de peste mări, precum și a Acordului de gestionare arierate dintre statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții care reglementează procedurile de plată și rambursare în cadrul Acordului de garanție privind împrumuturile care urmează a fi acordate de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific, precum și din țările și teritoriile de peste mări, semnate de România la 1 iulie 2015 la București 26
Acord de garanție între Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehia, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Croația, Republica Italia, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Ducatul Luxemburg, Republica Ungaria, Malta, Regatul Olandei, Republica Austria, Republica Polonia, Republica Portugalia, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Banca Europeană pentru Investiții privind împrumuturile care urmează a fi acordate de către Banca Europeană pentru Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific, precum și din țările și teritoriile de peste mări 3–16	2		
Acord de gestionare arierate între Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehia, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Croația, Republica Italia, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Ducatul Luxemburg, Ungaria, Republica Malta, Regatul Olandei, Republica Austria, Republica Polonia, Republica Portugalia, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Banca Europeană pentru Investiții			
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
			Decizia nr. 255 din 5 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 pct. 267 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale 27–29
			Decizia nr. 268 din 10 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România 29–31
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		1.125.	— Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului sitului Natura 2000 ROSCI0091 Herculian 32

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea Acordului de garanție dintre statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții privind împrumuturile care urmează a fi acordate de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific și din țările și teritoriile de peste mări, precum și a Acordului de gestionare arierate dintre statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții care reglementează procedurile de plată și rambursare în cadrul Acordului de garantare privind împrumuturile care urmează a fi acordate de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific, precum și din țările și teritoriile de peste mări, semnate de România la 1 iulie 2015 la București

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Acordul de garanție*) dintre statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții privind împrumuturile care urmează a fi acordate de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific și din țările și teritoriile de peste mări, semnat la 1 iulie 2015 la București.

Art. 2. — Cu ocazia semnării, România declară că, având în vedere prevederile art. 15 din Constituția României, republicată, acesteia nu i se va aplica prevederea „și va intra în vigoare în data de 1 ianuarie 2014” din art. 11 al Acordului de garanție. Obligațiile României cu privire la Acordul de garanție vor avea efect doar cu privire la împrumuturile, așa cum sunt definite în Acordul de garanție, acordate după semnarea Acordului de garanție.

Art. 3. — Se ratifică Acordul de gestionare arierate*) dintre statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de

Investiții care reglementează procedurile de plată și rambursare în cadrul Acordului de garantare privind împrumuturile care urmează a fi acordate de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific, precum și din țările și teritoriile de peste mări, semnat la 1 iulie 2015 la București.

Art. 4. — Cu ocazia semnării, România declară că, având în vedere prevederile art. 15 din Constituția României, republicată, acesteia nu i se va aplica prevederea „și va intra în vigoare în data de 1 ianuarie 2014” din art. 11 al Acordului de gestionare arierate. Obligațiile României cu privire la Acordul de gestionare arierate vor avea efect doar cu privire la împrumuturile, așa cum sunt definite în Acordul de gestionare arierate, acordate după semnarea Acordului de gestionare arierate.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 7 iulie 2016.
Nr. 128.

*) Traducere oficială.

ACORD DE GARANTARE

între Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehia, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Croația, Republica Italia, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Ducatul Luxemburg, Republica Ungaria, Malta, Regatul Olandei, Republica Austria, Republica Polonia, Republica Portugalia, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Banca Europeană pentru Investiții
privind împrumuturile care urmează a fi acordate
de către Banca Europeană pentru Investiții pentru proiectele de investiții
din statele din Africa, Caraibe și Pacific, precum și din țările și teritoriile de peste mări

Acest Acord a intervenit între: Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehia, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Croația, Republica Italia, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Ducatul Luxemburg, Republica Ungaria, Republica Malta, Regatul Olandei, Republica Austria, Republica Polonia, Republica Portugalia, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, care au acționat prin intermediul ministerelor menționate în anexa 1 la prezentul Acord (în cele ce urmează „Acordul de garantare” sau „Garanția”) și reprezentate fiind de părțile semnatare listate în paginile cu semnături (fiecare în parte „Garant” și împreună „Garanții” sau „statele membre”)

și

Banca Europeană pentru Investiții, cu sediul în bd. Konrad Adenauer 100, L-2950 Luxembourg Kirchberg, Ducatul Luxemburg, reprezentată prin domnul Werner Hoyer, în calitate de președinte („Banca”)

unde:

1. Garanții au preluat anumite obligații de a acționa în calitate de garant în conformitate cu prevederile art. 4 din Acordul intern semnat la Luxemburg și Bruxelles în zilele de 24 și, respectiv, 26 iunie 2013 („Acordul intern Cotonou III”) privind acordarea ajutorului comunitar în cadrul financiar multianual pentru perioada 2014—2020 (echivalent cu cel de-al treilea Protocol financiar) în conformitate cu Acordul de parteneriat ACP-UE, încheiat la Cotonou (Benin), în data de 23 iunie 2000, între Uniunea Europeană și statele membre, pe de o parte, și statele din Africa, Caraibe și Pacific, pe de altă parte, cu primele modificările aduse la Luxemburg în data de 25 iunie 2005 și revizuit a doua oară la Ouagadougou în ziua de 22 iunie 2010 („Acord Cotonou”) și cu privire la alocarea asistenței financiare pentru țările și teritoriile de peste mări, în cazul cărora se aplică prevederile conținute în partea a patra din Tratatul de funcționare al Uniunii Europene, în conformitate cu Decizia Consiliului 2001/822/CE din 27 noiembrie 2001 privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări (împreună „Cadrul Cotonou”).

2. Având în vedere preambulul de mai sus, Consiliul Governorilor Băncii a autorizat, în data de 31 mai 2013, acordarea de împrumuturi din resursele proprii ale Băncii pentru sprijinirea proiectelor de investiții în perioada 2014—2020 incluse în cel de-al treilea Protocol financiar la Acordul Cotonou în valoare totală de până la EUR 2500 milioane și, respectiv, EUR 100 milioane în țările și teritoriile de peste mări.

3. În continuarea politicii decise de Consiliul Governorilor Băncii la data de 1 martie 2012 cu privire la posibilitatea Băncii de asumare a riscului comercial total pe fiecare operațiune individuală derulată în sectorul privat pe resursele proprii cu o distribuire sistematică a riscului politic, care va continua să fie garantat de către statele membre, autorizarea mai sus menționată a Consiliului Governorilor Băncii a fost acordată cu condiția ca împrumuturile acordate de către Bancă să aibă loc cu disponibilitatea continuă a unei garanții satisfăcătoare (care va fi această Garanție) din partea garanților pentru suma agregată plus toate sumele aferente în conformitate cu decizia Consiliului Governorilor Băncii din data de 1 martie 2012 și ca finanțarea să fie alocată pentru proiectele de investiții care îndeplinesc criteriile obișnuite ale Băncii privind acordarea de împrumuturi din resurse proprii.

4. Art. 4 din Acordul intern Cotonou III prevede ca această Garanție să se limiteze la 75% din valoarea totală a creditelor deschise de către Bancă în baza tuturor Acordurilor de împrumut încheiate în baza Acordului de parteneriat Cotonou III și a Deciziei de asociere și să acopere toate riscurile aferente tuturor proiectelor din sectorul public. Se prevede de asemenea că, pentru proiectele sectorului public, această Garanție va acoperi totalitatea riscurilor politice, în timp ce riscul comercial va fi în întregime asumat de către BEI.

5. Respectivul articol 4 prevede în continuare faptul că responsabilitatea statelor membre în cadrul acestei Garanții va fi proporțională cu contribuțiile acestora la capitalul Băncii. Contribuțiile respective ale statelor membre la capitalul Băncii, la data semnării acestei Garanții, se regăsesc, pentru informare, în anexa 2.

6. Garanții și Banca intenționează ca, acolo unde garanții se subrogă drepturilor și despăgubirilor Băncii în legătură cu un împrumut, Banca — în baza solicitării garanților — va administra și va gestiona Acordul de împrumut respectiv unde s-a înregistrat nerespectarea obligațiilor contractuale, în conformitate cu termenii și condițiile Acordului de gestionare a arieratelor Cotonou III intervenit între Bancă și garanți, care guvernează procedurile legate de efectuarea plăților și rambursărilor în cadrul garanției statelor membre stabilită în favoarea Băncii (Acordul Cotonou III de gestionare a arieratelor).

S-au convenit următoarele:

Definiții

A. În această garanție:

„Împrumutat” înseamnă orice beneficiar al unui împrumut acordat de Bancă în cadrul celui de-al treilea Protocol financiar la Acordul Cotonou sau Decizia de asociere.

„Ghidurile privind politica riscului de credit” înseamnă instrucțiunile Băncii privind politica riscului de credit pe operațiunile din resurse proprii derulate în afara teritoriului Uniunii Europene, precum și, unde este cazul, ghidurile Băncii privind politica riscului de credit în cadrul Uniunii Europene, așa cum au fost aprobate, amendate, completate sau revizuite periodic de către Bancă.

„Operațiune de finanțare BEI” înseamnă un împrumut acordat de Bancă, din resurse proprii și conform propriilor reguli și proceduri, pentru proiecte de investiții eligibile implementate într-o Țară gazdă, în sfera Cadrului Cotonou și guvernate de un Acord de împrumut încheiat între Bancă și un Împrumutat.

„Debitor garantat” înseamnă un Împrumutat sau un Terț garant.

„Sumă/Sume garantată/garantate” înseamnă o obligație acoperită de prezenta Garanție care constă în capital, dobândă, comisioane, despăgubiri, taxe, cheltuieli și alte plăți accesorii, precum și orice alte sume datorate Băncii la un moment dat de către un Debitor garantat în baza unui împrumut sau a unei Garanții emise de un Terț garant.

„Guvernul gazdă” reprezintă autoritățile actualmente în funcție sau orice succesori, care dețin controlul efectiv, în întregime sau în parte, asupra teritoriului unei Țări gazdă sau al unei subdiviziuni teritoriale sau politice, precum și orice altă autoritate publică a țării respective, inclusiv orice entitate amplasată în interiorul sau în afară Țării gazdă și care deține putere de legiferare conform legilor respectivei Țări gazdă.

„Țară gazdă” înseamnă oricare dintre statele ACP sau din țările și teritoriile de peste mări cuprinse în Cadrul Cotonou.

„Împrumut” înseamnă acordarea de fonduri unui Împrumutat, de către Bancă, sub forma unui împrumut sau a obligațiunilor, sau orice alt tip de instrument echivalent, care este acceptabil de către Bancă ca înlocuitor al împrumutului în conformitate cu Ghidurile privind politica riscului de credit și conform termenilor prevăzuți în Acordul de împrumut.

„Acord de împrumut” înseamnă un acord semnat, încheiat între Bancă și un Împrumutat, prin care se stabilesc termenii care se aplică unei Operațiuni de Finanțare BEI care îmbracă forma unui împrumut.

„Cont de acoperire a pierderilor din împrumut — Loan-loss Cover Account” reprezintă un cont denominat în euro deschis de Bancă în numele Garanțiilor, care va fi finanțat din venitul provenit din aplicarea prețurilor de risc la operațiunile de finanțare BEI și care va fi gestionat în conformitate cu prevederile Acordului de gestionare a arieratelor Cotonou III.

„Participare proporțională” înseamnă, în legătură cu fiecare dintre garanți, proporția în care garantul participă la capitalul Băncii; această proporție va fi măsurată la fiecare executare în conformitate cu prevederile art. 2 la momentul executării garanției; contribuțiile fiecăruia dintre garanți la capitalul Băncii la data prezentei Garanții sunt stabilite și incluse pentru informare în anexa 2.

„Garanție terță” reprezintă garanția emisă de un terț în favoarea Băncii, incluzând cel puțin scrisoarea de credit sau scrisoarea de confort emisă în legătură cu acordarea unui împrumut către un împrumutat, precum include și orice asumare de către o parte care răspunde solidar pentru obligațiile Debitorului garantat, în întregime sau în parte, față de Bancă, cu privire la un împrumut acordat de către Bancă.

„Terț garant” înseamnă persoana care emite o Garanție terță în numele unui împrumutat.

B. Următorii termeni vor avea înțelesurile respective atribuite în preambul, articole și anexele specificate mai jos:

Termen	Preambul, articol sau anexă
Tribunal arbitral	Secțiunea 4 din anexa 3
Decizie de asociere	Preambul 1
Obligație	Secțiunea 4 din anexa 3
Aplicabil	Secțiunea 4 din anexa 3
Cadrul Cotonou	Preambul 1
Acord intern Cotonou III	Preambul 1
Acord de gestionare a arieratelor Cotonou III	Preambul 7
Acord Cotonou	Preambul 1
Riscuri politice	Articolul 2.03
Proiect	Secțiunea 4 din anexa 3
Acord de proiect	Secțiunea 4 din anexa 3
Parte relevantă	Secțiunea 4 din anexa 3

În această Garanție, cu excepția cazurilor în care prin context se specifică altfel:

a) titlurile sunt doar convenții și nu afectează interpretarea acestei Garanții;

b) cuvintele la singular includ și sensul acestora la plural și invers;

c) orice trimitere la textul unui articol, o parte sau o anexă reprezintă o trimitere la un articol, parte sau anexă din această Garanție.

ARTICOLUL 1

Sfera de cuprindere a Garanției

1.01 Proporțional cu propria participare și fără a aduce prejudicii prevederilor articolului 2.02, fiecare Garant în calitate de debitor principal și nu doar ca simpla garanție, prin prezenta, în mod irevocabil:

(a) garantează, renunțând totodată la orice drept de obiecție, în concordanță cu termenii și condițiile prevăzute mai jos, efectuarea cu punctualitate și în totalitate a tuturor obligațiilor financiare ale fiecărui Debitor garantat care decurg din Împrumuturile acordate de către Bancă din resurse proprii în baza Cadrului Cotonou;

(b) se obligă să achite orice plată din Suma garantată datorată Băncii de către Debitorul garantat, la solicitarea făcută de Bancă, în euro și în conformitate cu prevederile articolului 3.

1.02 Obligațiile garanțiilor definite în articolul 1.01 de mai sus se vor aplica pentru toate Operațiunile de finanțare BEI încheiate în baza Acordului intern Cotonou III sub care este sau a fost semnat Acordul de împrumut relevant în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020.

1.03 A. Această Garanție va acoperi:

— toate riscurile aferente Acordurilor de împrumut încheiate de Bancă cu împrumutării sectorului public sub incidența Cadrului Cotonou; și

— riscurile politice, așa cum este acest termen definit în articolul 2.03, pentru Acordurile de împrumut încheiate de Bancă cu împrumutării sectorului public sub incidența Cadrului Cotonou.

B. Valoarea totală a obligației garanțiilor din această Garanție în Cadrul Cotonou este limitată la 75% din valoarea totală a creditelor deschise de către Bancă în baza Cadrului Cotonou cu respectarea următoarelor plafoane, respectiv:

— EUR 2500 milioane, pentru cel de al treilea Protocol financiar la Acordul Cotonou; și

— EUR 100 milioane pentru Decizia de asociere în perioada de după 31 decembrie 2013.

1.04 Obligațiile garanțiilor în conformitate cu prezenta Garanție vor continua până la plata în totalitate a Sumelor garantate.

ARTICOLUL 2

Executarea Garanției

2.01 Această Garanție poate fi executată ori de câte ori un Debitor garantat nu respectă, în întregime sau în parte, obligația contractuală de a achita la scadență o Sumă garantată. Orice sumă primită sau realizată de către Bancă în scopul descărcării unei Sume garantate nu va fi luată în considerare, dacă utilizarea de către Bancă a sumei respective este restricționată în orice fel.

2.02 Premergător executării unei Garanții ca urmare a neplății, parțiale sau totale, de către un Debitor garantat, a Sumei garantate la data scadenței acesteia, Banca va transmite garanțiilor o notificare conform uzanțelor pentru a-și anunța intenția de a depune o solicitare pentru executarea garanției respective. Pentru evitarea oricăror îndoieli, obligațiile Băncii conform acestui articol 2.02 nu vor fi interpretate în niciun caz ca o condiție suspensivă pentru aplicarea obligațiilor garanțiilor în conformitate cu prevederile articolului 1.01.

2.03 Cu toate acestea, în cazul acordurilor dintre Bancă și împrumutării sectorului privat, Garanția poate fi executată oricând, ca urmare a producerii unuia dintre evenimentele definite în anexa 3 (în cele ce urmează „Risc politic”):

(i) un Debitor garantat nu are capacitatea de a plăti sau Banca de a primi o Sumă garantată la data scadenței acesteia; sau

(ii) un Terț garant este împiedicat să colecteze sumele care i se datorează dintr-o Sumă garantată, cu următoarele condiții:

(a) orice cerere de plată efectuată de către un Terț garant în contul unei plăți pe care a realizat-o în numele unui Debitor garantat trebuie să fie transmisă Băncii în termen de maximum 2 (doi) ani de la (x) data finală de rambursare specificată contractual în acordul relevant sau (y) în situația în care este vorba de o plată anticipată, indiferent că este voluntară sau obligatorie, a împrumutului relevant, de la data scadenței a rambursării anticipate respective; și

(b) această Garanție este limitată la suma care ar fi putut fi recuperată de către Bancă sau Terțul garant, după caz, dacă nu ar fi intervenit un Risc politic.

2.04 Un Terț garant poate efectua o cerere de tip preventiv către Bancă în baza unei Garanții terțe, în situațiile prevăzute în secțiunea 4, paragraful 2, punctul (b) din anexa 3, dacă perioada de aplicare menționată aici nu a expirat în timpul perioadei de siguranță de doi ani prevăzute la articolul 2.03 (ii) din prezenta Garanție. Această cerere preventivă nu îndreptățește Banca să efectueze o cerere de plată în cadrul acestei Garanții, ci servește mai degrabă ca mijloc de suspendare a perioadei de siguranță prevăzute la articolul 2.03 (ii) din prezenta Garanție. Orice parte rămasă din perioada de siguranță va începe să curgă din nou după expirarea perioadei de aplicare prevăzute la secțiunea 4, paragraful 2, punctul (b) din anexa 3. Banca va informa garanții cu privire la orice cerere de tip preventiv depusă de un Terț garant.

2.05 A. Cu condiția respectării punctului B de mai jos, decizia Băncii cu privire la apariția unui Risc politic va fi finală și obligatorie. Această decizie va intra în vigoare în termen de 15 zile calendaristice de la data notificării garanțiilor.

B. În situația în care majoritatea garanțiilor, determinată pe baza participării proporționale a acestora, solicită Băncii contestarea revendicării de către un Debitor garantat a apariției unui Risc politic, Banca va da curs acestei solicitări în conformitate cu obligațiile care îi revin în cadrul Acordului de gestionare a arieratelor Cotonou III. Cu toate acestea, atât garanții, cât și Banca au obligația reciprocă de a se supune unei sentințe definitive emise de un tribunal competent sau un tribunal arbitral într-o dispută intervenită între Bancă și Debitorul garantat care generează apariția unui Risc politic. Banca va informa periodic garanții cu privire la evoluția unor astfel de proceduri.

2.06 Banca va informa garanții cu privire la apariția oricărui Risc politic și oricărui dezacord dintre Bancă și un Debitor garantat cu privire la apariția unui Risc politic.

2.07 Garanția poate fi de asemenea executată ori de câte ori un Debitor garantat efectuează ori Banca prin realizarea unei Garanții Terțe primește o plată pe care Banca nu poate, indiferent de motiv, să o utilizeze fără restricții sau asupra căreia nu are control nelimitat.

ARTICOLUL 3

Termeni de plată în cadrul Garanției

3.01 Garanții vor achita Băncii sumele solicitate de către Bancă, în euro. Sumele solicitate de către Bancă vor avea în vedere orice fonduri care pot fi aplicate de către Bancă din contul de acoperire a pierderilor din împrumut cu privire la Sumele garantate neachitate. Contul de acoperire a pierderilor din împrumut va fi gestionat în conformitate cu prevederile Acordului de gestionare a arieratelor Cotonou III, precum și cu termenii și condițiile prevăzute periodic de organismele de guvernare ale Băncii.

3.02 Obligațiile de plată ale garanților în cadrul acestei Garanții se vor efectua în conformitate cu prevederile Acordului de gestionare a arieratelor Cotonou III și în orice caz se vor efectua în termen de maximum 3 ani de la transmiterea cererii scrise a Băncii, în cadrul Garanției.

3.03 Banca nu va pretinde niciunui dintre garanți, individual, efectuarea unei plăți ajunse la scadență, fără a pretinde în același timp și cu respectarea proporției participării garanților celorlalți garanți efectuarea plăților care decurg din prezenta Garanție. În situația în care Banca decide că s-a produs un Risc politic, Banca poate face această solicitare, care va fi respectată de către garanți, chiar și în cazul în care garanții au făcut o cerere către Bancă în condițiile prevăzute la articolul 2.05 B.

ARTICOLUL 4

Condiții de împrumut, administrare și informare

4.01 Banca va gestiona toate Împrumuturile acoperite de prezenta Garanție în conformitate cu bunele practici bancare și cu criteriile și procedurile standard ale Băncii, în mod deosebit în concordanță cu Ghidurile privind politica riscurilor de creditare, cu modificările ulterioare periodice și cu respectarea uzanțelor de control. Banca va acționa pentru recuperarea oricăror sume garantate de la oricare dintre Debitorii garanțați sau oricărei Garanții, în concordanță cu diligența aplicată în cazul procedurilor de recuperare inițiate pentru oricare dintre sumele care urmează a fi recuperate în legătură cu proiectele finanțate de Bancă fără avantajul prezentei Garanții.

Termenii și condițiile aplicabile Împrumuturilor acoperite de prezenta Garanție vor fi definite în conformitate cu principiile și ghidurile prevăzute de organismele de guvernare ale Băncii, în mod periodic.

4.02 Garanții, prin prezenta, autorizează Banca să acorde unui Debitor garantat una sau mai multe prelungiri și, în general, să aducă amendamente la termenii acordului relevant încheiat cu un Debitor garantat, inclusiv orice amendament care are efectul de a reduce sau șterge o sumă neachitată ca parte a procesului de restructurare sau reeșalonare cu creditorii, cu condiția rămânerii în sfera de acoperire a Cadrului Cotonou.

4.03 Banca va transmite garanților, de două ori pe an, până la data de 31 ianuarie și, respectiv, 31 iulie, următoarele:

- (i) o informare, în forma prezentată în anexa 4, conținând informațiile referitoare la Acordurile de împrumut acoperite prin această Garanție, informații care intră în vigoare la 31 decembrie și, respectiv, 30 iunie; și
- (ii) limitele de prudență, sub forma anexei 5, așa cum sunt definite în concordanță cu principiile și ghidurile stabilite periodic de către organismele de guvernare ale Băncii.

4.04 Banca va informa garanții cu privire la orice fapt sau circumstanță despre care consideră că nu sunt cunoscute în general și despre care crede că pot duce la efectuarea unei solicitări în scopul executării prezentei Garanții. Banca nu are obligația de a cere astfel de informații.

ARTICOLUL 5

Subrogare

5.01 În măsura în care un garant efectuează o plată către Bancă în baza acestei Garanții, acest garant se va subroga drepturilor, inclusiv cele de garantare, ale Băncii cu privire la revendicările față de Debitorii garanțați. Acest drept de subrogare nu poate fi invocat în detrimentul Băncii.

5.02 În toate Garanțiile terțe, Banca va exclude orice drept de contribuție al Terțului garant împotriva garanților și va exclude

de asemenea orice drept de recurs de către un Terț garant împotriva garanților. Banca va despăgubi garanții față de orice obligație către Terții garanți decurgând din această Garanție.

5.03 În situația în care garanții sunt subrogați drepturilor Băncii, Banca — la solicitarea garanților — va administra și gestiona creanțele relevante conform articolului 5.01 în conformitate cu termenii și condițiile stabilite în Acordul de gestionare a arieratelor Cotonou III.

5.04 Garanții și Banca au convenit aplicarea Acordului de gestionare a arieratelor Cotonou III pentru toate acțiunile de recuperare inițiate de către Bancă cu privire la acordurile de împrumut acoperite de această Garanție.

5.05 Ca parte a subrogării la producerea unui risc de netransferare a valutei, conform definiției din anexa 3, se vor aplica următoarele prevederi:

La scadența unei sume garantate, în situația în care un Debitor garantat efectuează, în termenii acceptați de către Bancă, un depozit într-o valoare echivalentă cu respectiva Sumă garantată sau produce un activ financiar echivalent, în favoarea Băncii, fie în valuta împrumutului sau orice altă valută liber convertibilă, garanții prin prezenta autorizează Banca să limiteze revendicarea garanților privind valoarea din Suma garantată corespunzătoare valorii depozitului sau a activului respectiv, la acest depozit sau activ.

ARTICOLUL 6

Impozite și cheltuieli

6.01 Toate taxele fiscale și alte cheltuieli efectuate în legătură cu realizarea, aplicarea sau executarea acestei Garanții se vor suporta de către garanți proporțional cu ponderea participării fiecăruia.

6.02 Garanții vor despăgubi Banca pentru toate taxele și cheltuielile efectuate de către aceasta din urmă în încercarea de a recupera Sumele garantate în conformitate cu Acordul de gestionare a arieratelor Cotonou II sau în așteptarea adoptării acestuia, în conformitate cu Acordul de administrare a arieratelor Cotonou III.

ARTICOLUL 7

Legea aplicabilă

7.01 Prezenta Garanție va fi guvernată și interpretată în concordanță cu principiile generale comune ale legislațiilor statelor membre.

ARTICOLUL 8

Jurisdicție

8.01 Orice dispută între părțile semnatare ale acestei Garanții, care nu va putea fi soluționată prompt și amiabil, va fi înaintată Curții de Justiție a Uniunii Europene, conform articolului 272 din Tratatul de funcționare a Uniunii Europene.

ARTICOLUL 9

Confidențialitate

9.01 Având în vedere caracterul potențial confidențial și, în unele cazuri, de sensitivitate comercială al unora dintre informațiile schimbate în contextul acestei Garanții, atât Banca, cât și garanții se obligă să nu divulge, fără consimțământul prealabil scris al celeilalte părți, nicio informație primită în contextul prezentei Garanții. Asumarea acestei obligații nu afectează, cu toate acestea, comunicarea informațiilor obligatorii prin aplicarea legii sau a unui ordin emis de un tribunal cu competență și jurisdicție.

ARTICOLUL 10

Înștiințări și comunicări

10.01 Înștiințările și alte comunicări către garanți sau către Bancă vor fi transmise prin poștă cu confirmare de primire sau prin intermediul altor mijloace recunoscute de comunicare, la adresele destinatarilor, după cum urmează:

Pentru garant: Adresa respectivă prevăzută în anexa 1

Pentru Bancă: 100, boulevard Konrad Adenauer
L-2950 Luxembourg

Orice modificare a adreselor de mai sus va intra în vigoare doar după notificarea în scris a celorlalte părți.

Preambulurile și cele trei anexe constituie parte integrantă din prezenta Garanție.

ARTICOLUL 11

Semnarea Garanției

11.01 Această Garanție va deveni obligație contractuală pentru fiecare garant imediat după semnarea sau, după caz, odată cu ratificarea acestei Garanții și va intra în vigoare în data de 1 ianuarie 2014.

11.02 Textul original al prezentei Garanții va fi în limbile engleză, franceză și germană. Fiecare garant va putea semna în oricare dintre cele trei limbi ale textului original.

11.03 Această Garanție va fi semnată în mai multe exemplare, iar fiecare garant va semna două originale pe care le va livra Băncii. Banca va returna fiecărui garant un exemplar original semnat de garantul respectiv și de Bancă. Banca va produce o copie conformă cu originalul în limba engleză.

Drept mărturie a celor de mai sus, părțile au semnat prezenta Garanție prin reprezentantul autorizat.

{ Semnătura în numele Regatului Belgiei
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Republicii Bulgaria
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Republicii Cehia
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Regatului Danemarcei
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Republicii Federale Germania
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Republicii Estonia
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Republicii Irlanda
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Republicii Elene
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Regatului Spania
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Republicii Franceze
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Croației
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Republicii Italia
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Republicii Cipru
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Republicii Letonia
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Republicii Lituania
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Ducatului Luxemburg
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Republicii Ungaria
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Republicii Malta
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Regatului Olandei
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Republicii Austria
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

{ Semnătura în numele Republicii Polonia
de către: .....
data: .....
Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Portugalia

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii România

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Slovenia

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Slovacia

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Finlanda

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Regatului Suediei

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Băncii Europene pentru Investiții

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Anexa 1

Lista adreselor conform articolului 10

REGATUL BELGIEI	Service Public Fédéral Finances Administration de la Trésorerie Questions Financières Internationales et Européennes 30, avenue des Arts B-1040 Bruxelles
REPUBLICA BULGARIA	Мирерство на финансите Дирекция « Международни фиѝансови иѝституции и сѝтрудничество » Отдел „Европейски финансови институции » Улица « РаѝовскиИ », No 102 1040 София Републѝа България Ministerul Finanțelor Direcția pentru Instituții Financiare Internaționale și Cooperare Departamentul pentru Instituții Financiare Europene Str. Rakovsky nr. 102 1040 Sofia Republica Bulgaria
REPUBLICA CEHIA	Ministerstvo financí Mezinárodní vztahy Letenská 15 CZ-118 10 Praha 1
REGATUL DANEMARCEI	Udenrigsministeriet Asiatisk Plads 2 DK - 1448 - Copenhagen K
REPUBLICA FEDERALĂ GERMANIA	Bundesministerium der Finanzen, Referat EA2 Wilhelmstrasse 97 D-10117 Berlin
REPUBLICA ESTONIA	Rahandusministeerium Suur-Ameerika 1 EE- 15006 Tallinn
IRLANDA	Department of Finance International Financial Institutions Section South Block Government Buildings Upper Merrion Street IE-Dublin 2
REPUBLICA ELENA	Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών Γενικό Λογιστήριο του Κράτους Διεύθυνση 25η Πανεπιστημίου 25 GR-10165 Αθήνα Ministerul Economiei și Finanțelor Oficiul de Stat al Contabilității Generale Direcția 25 Str. Panepistimiou 25 GR-10165 Atena
REGATUL SPANIEI	Ministerio de Economía y Competitividad, Secretaría General del Tesoro y Política Financiera Servicio de Avales Paseo del Prado, Num. 6 E-28071 Madrid
REPUBLICA FRANCEZĂ	Ministère de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi Direction général du Trésor et de la Politique Économique Service des politiques macroéconomiques et des affaires européennes Teledoc 652 139, rue de Bercy, FR-75572 Paris CEDEX 12
REPUBLICA CROAȚIA	Ministerul Finanțelor Katančićeva nr. 5 HR – 10000 Zagreb

REPUBLICA ITALIA	Ministero dell'Economia e delle Finanze, Dipartimento del Tesoro, Rapporti Finanziari Internazionali — Ufficio XI Via XX Settembre, 97 I-00187 Rome
REPUBLICA CIPRU	Υπουργείο Οικονομικών Διεύθυνση Χρηματοσοτήδεων και Επενδύσεων Γωνία Μιχαήσολή και Γρηγόρη Αυξεντίο CY-1439 Λευκωσία Ministerul Finanțelor Divizia pentru Finanțe și Investiții Str. Michael Karaoli și Grigori Afxentiou CY – 1439 Nicosia
REPUBLICA LETONIA	Latvijas Republikas Finanšu Ministrija Smilšu iela 1 LV – 1919, Rīga
REPUBLICA LITUANIA	Lietuvos Respublikos Finanšu Ministerija Lukiškių 2 LT – 01512 Vilnius
DUCATUL LUXEMBURG	Ministère des Finances, 3, rue de la Congrégation, L-2931 Luxembourg
REPUBLICA UNGARIA	Nemzetgazdasági Minisztérium 1051 Budapest, József nádor tér 2—4
REPUBLICA MALTA	Miniseru tal-Finanzi, l-Ekonomija u Investiment Maison Demandois MT-Valletta VLT 2000
REGATUL OLANDEI	Ministerie van Financiën Prinses Beatrixlaan 512 NL-2511 CW Den Haag
REPUBLICA AUSTRIA	Bundesministerium für Finanzen Sektion III, Wirtschaftspolitik und Finanzmärkte Johannesgasse 5 A-1010 Wien
REPUBLICA POLONIA	Ministerstwo Finansów Ul. Świętokrzyska 12 PL-00—916 Warszawa
REPUBLICA PORTUGALIA	Ministério das Finanças Direcção Geral do Tesouro Rua da Alfândega, 5—1º andar P-1194 Lisboa
ROMÂNIA	Ministerul Finanțelor Publice Direcția Generală Relații Financiare Internaționale Str. Apolodor nr. 17 RO-sector 5, București
REPUBLICA SLOVENIA	Ministrstvo za Finance Župančičeva 3 SI-1502 Ljubljana
REPUBLICA FINLANDA	Ulkoasiainministeriö Kehityspoliittinen osasto Yleisen Kehityspoliitiikan ja suunnittelun yksikkö Katajanokanlaituri 3 FIN-00161 Helsinki
REPUBLICA SLOVACIA	Ministerstvo Financií Slovenskej Republiky Šekcia medzinárodných vzťahov Štefanovičova 5 SK-817 82 Bratislava
REGATUL SUEDEI	Finandepartementet/Ministerul Finanțelor, Internationella avdelningen/Departamentul Internațional Drottninggatan 21 S-10333 Stockholm
REGATUL UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD	The Head of Europe Department, Department for International Development, 22 Whitehall UK-London SW1A 2EG United Kingdom

Anexa 2

Participația garanților la data prezentei Garanții

Capitalul Băncii	EUR
Subscris de către statele membre, după cum urmează:	243 284 154 500
Germania	39 195 022 000
Franța	39 195 022 000
Italia	39 195 022 000
Regatul Unit	39 195 022 000
Spania	23 517 013 500
Belgia	10 864 587 500
Olanda	10 864 587 500
Suedia	7 207 577 000
Danemarca	5 501 052 500
Austria	5 393 232 000
Polonia	5 017 144 500
Finlanda	3 098 617 500
Grecia	2 946 995 500
Portugalia	1 899 171 000
Republica Cehia	1 851 369 500
Ungaria	1 751 480 000
Irlanda	1 375 262 000
România	1 270 021 000
Croația	891 165 500
Slovacia	630 206 000
Slovenia	585 089 500
Bulgaria	427 869 500
Lituania	367 127 000
Luxemburg	275 054 500
Cipru	269 710 500
Letonia	224 048 000
Estonia	173 020 000
Malta	102 665 000

Anexa 3

Definirea riscurilor politice**Netransferarea de valută, expropriere, război sau conflict civil și denegarea în justiție la încălcarea contractului****1. Netransferarea valutei**

înseamnă:

orice acțiune întreprinsă de un Guvern gazdă care, direct sau indirect, împiedică un Debitor garantat să convertească fonduri din valuta locală în valuta Acordului de împrumut sau într-o valută liber convertibilă sau orice altă valută considerată acceptabilă de către Bancă sau îl împiedică pe acesta să transfere în afara Țării gazdă fondurile în valuta locală respectivă sau în valuta în care au fost convertite, pentru scopul de a (i) achita o Sumă garantată, (ii) primi o Sumă garantată în valuta specificată și în conformitate cu termenii și condițiile convenite sau (iii) recupera o Sumă garantată care a fost achitată corespunzător; și

orice lipsă de acțiune a Guvernului gazdă în sensul efectuării sau permiterii conversiei sau transferului valutar de către sau în numele Băncii sau al unui Debitor garantat;

dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) Debitorul garantat are posibilitatea de a obține în mod liber și legal, în Țara gazdă, valuta locală sau altă valută în care a fost convertită valuta locală; și

(b) Debitorul garantat respectiv, sau, după caz, Banca au încercat fără succes timp de 30 zile să finalizeze, prin toate mijloacele rezonabile, formalitățile necesare în vederea efectuării conversiei sau transferului.

2. Expropriere

înseamnă:

orice măsură sau set de măsuri luate, dictate, autorizate, ratificate sau aprobate de Guvernul gazdă, care sunt menite a reprezenta o acțiune administrativă sau legislativă și constituie expropriere în sensul acestei secțiuni 2.

O măsură constituie un act de expropriere în înțelesul acestei secțiuni 2, dacă această măsură:

(a) împiedică Debitorul garantat să achite o Sumă garantată și are drept consecință o neîndeplinire a obligației contractuale care continuă timp de 90 zile; sau

(b) lipsește un Terț garant sau Banca, pe o perioadă de 90 zile, de drepturile care le revin în calitate de creditori față de o garanție colaterală sau garanțiile comerciale de rambursare în baza plăților planificate care au depășit termenul de scadență, din alte motive decât consecința unuia dintre riscurile definite în această anexă; sau

(c) lipsește un Terț garant sau Banca, pe o perioadă de 90 zile, de posibilitatea de a utiliza fondurile depuse fie în valuta locală, fie într-o valută străină, la o instituție financiară din Țara gazdă, personal sau în numele lor, în scopul recuperării prin plăți planificate.

Nicio măsură luată de Guvernul gazdă nu va fi considerată măsură de expropriere dacă se încadrează în categoria măsurilor nediscriminatorii *bona fide* cu aplicare generală, de tipul celor pe care guvernele le întreprind în mod normal pentru interesul public, în scopuri precum asigurarea siguranței publice, majorarea veniturilor fiscale, protejarea mediului înconjurător sau reglementarea activităților economice, cu excepția situației în care măsura respectivă este aplicată de către Guvernul gazdă cu efect de confiscare.

Încălcarea de către un Guvern gazdă a obligației contractuale datorate unui Debitor garantat nu va constitui în sine o măsură de expropriere.

3. Război sau conflict civil

înseamnă:

orice act de război (declarat sau altfel), revoluție, insurecție, război civil, revoltă sau acțiune socială, de terorism sau sabotaj, care au ca efect direct și imediat:

(i) împiedicarea unui Debitor garantat de a achita o Sumă garantată pe o perioadă de 90 zile; sau

(ii) împiedicarea unui Terț garant sau împiedicarea Băncii, pe o perioadă de 90 zile, de a recupera sumele garantate care au fost plătite corespunzător sau de a primi Sume garantate în valuta corespunzătoare și în maniera contractuală prevăzută.

În toate aceste situații, pentru a constitui un act de război sau conflict civil, actul respectiv trebuie să fi fost întreprins cu intenția de a urmări un obiectiv politic. Actele întreprinse în principal în scopul de a sprijini munca, ocuparea forței de muncă, interesele studenților sau alte obiective care nu sunt de natură politică nu vor fi tratate în această secțiune 3.

Perioadele de timp de 30 zile și 90 zile la care se face referire în secțiunile 1, 2 și 3 din această anexă nu se vor aplica dacă neîndeplinirea obligației de plată, lipsirea de drepturi sau nerecuperarea rezultă din prelungirea unui eveniment, așa cum este definit în această anexă, a cărui existență a fost în mod corespunzător stabilită într-un eveniment anterior de neachitare a obligației contractuale pentru care s-au aplicat deja perioadele la care se face referire mai sus.

4. Denegarea justiției la încălcarea contractului

înseamnă:

repudierea sau încălcarea de către un Guvern gazdă a unui acord de proiect (așa cum este definit mai jos) unde repudierea sau încălcarea:

(i) împiedică sau contribuie în mod substanțial la împiedicarea Debitorului garantat de a-și îndeplini obligațiile față de Bancă; sau

- (ii) împiedică Banca sau un Terț garant să realizeze întreaga valoare a Garanției luate pentru veniturile sau alte beneficii derivate din orice garanție reală imobiliară inclusă în acordul de proiect.

Acoperirea se va limita la cazurile în care un tribunal arbitral emite o sentință definitivă și irevocabilă în care se acordă părții relevante despăgubirile solicitate de aceasta ca urmare a unui act de încălcare sau repudiere; cu condiția ca:

(a) sentința să fie pentru o sumă de bani specificată și să fie dată ca urmare a încălcării unei obligații contractuale sau ca urmare a unei repudieri în acordul de proiect de către Guvernul gazdă;

(b) partea relevantă a depus eforturi rezonabile pentru a epuiza toate remediile legale de aplicare a sentinței împotriva Guvernului gazdă pe o perioadă de 180 zile consecutive de la data sentinței. Un Terț garant poate face o cerere de siguranță față de Bancă în cazurile în care această perioadă nu a expirat în perioada de excludere de 2 ani prevăzută în articolul 2.03 (ii) din această Garanție. Această cerere de siguranță nu îndreptățește Banca să efectueze o cerere de plată în cadrul acestei Garanții, însă servește ca mijloc de suspendare a perioadei de excludere prevăzută în articolul 2.03 (ii) din această Garanție. Orice parte rămasă din perioada de excludere va începe să curgă din nou la expirarea perioadei de aplicare. Banca va informa garanții cu privire la orice cereri de siguranță efectuate de un Terț garant;

(c) refuzul Guvernelor gazdă de a pune în aplicare sentința este arbitrar și/sau discriminatoriu.

În acest scop:

(a) Un „tribunal arbitral” înseamnă orice tribunal arbitral sau juriu, indiferent de locul unde este stabilit, care este independent de Guvernul gazdă și căruia i se încredințează, conform acordului de proiect, emiterea unei decizii arbitrale finale, obligatorii și irevocabile în cazul unei solicitări ale unei părți relevante din acordul respectiv și a cărui sentință poate fi pusă în aplicare în Țara gazdă în conformitate cu prevederile Convenției de la New York privind recunoașterea și aplicarea deciziilor arbitrale;

(b) O decizie este considerată a fi „obligatorie”, dacă aceasta creează drepturi legale ale părților în legătură cu fondul disputei dintre părți;

(c) O decizie este considerată „aplicabilă” doar în situația în care tribunalul arbitral care emite această decizie sau orice alt organism competent nu suspendă sau neagă aplicarea acestei decizii;

(d) O decizie a unui tribunal arbitral este considerată „definitivă”, dacă perioada în care se poate depune un apel sau o contestare a expirat fără să fi intervenit un apel sau o contestare admisibile;

(e) „Proiect” înseamnă un proiect în sfera de cuprindere a Cadrelui Cotonou și care este descris într-un Raport de credit al proiectului;

(f) „Acordul proiectului” înseamnă un acord, contract sau angajament contractual intervenit între o parte relevantă și un Guvern gazdă, care este direct legat de un proiect și este, în opinia rezonabilă a Băncii, de o importanță crucială în ceea ce privește viabilitatea financiară și tehnică a proiectului, incluzând, ca exemplificare, oricare dintre următoarele tipuri de acorduri sau angajamente, și anume acorduri de furnizare de bunuri, acorduri de exploatare, acorduri de subvenționare, acorduri de utilizator, concesiuni, licențe de exploatare sau mecanisme de stabilire a prețurilor;

(g) „Parte relevantă” înseamnă un Împrumutat sau o companie-mamă sau filială a Împrumutatului situată în aceeași țară cu Împrumutatul.

Partea relevantă sau Terțul garant va avea obligația de a depune toate eforturile rezonabile pentru a epuiza metodele disponibile de punere în aplicare a unei decizii emise față de Guvernul gazdă sau de a utiliza toate mijloacele rezonabile pentru a se asigura că partea relevantă sau Terțul garant care are capacitatea de a exercita aceste mijloace va face acest lucru.

Orice acord încheiat cu un Debitor garantat va rezerva Băncii dreptul de a specifica măsurile pe care partea relevantă sau Terțul garant le vor întreprinde sau se vor asigura că vor fi întreprinse, în vederea punerii în aplicare a unei decizii arbitrale cu privire la o solicitare privind încălcarea sau repudierea unui contract. Banca nu are obligația de a solicita vreun fel de părți să ia măsuri care nu sunt, în opinia Băncii, proporționale cu potențialele beneficii ale părții respective.

Banca poate fi de acord cu rambursarea către orice Debitor garantat a costurilor rezonabile cu procedurile de punere în aplicare a sentințelor/deciziilor. Garanții vor rambursa Băncii toate costurile care decurg de aici.

5. Excludere generală

Niciuna dintre următoarele nu vor garanta solicitarea executării unei Garanții:

— un act al Guvernului gazdă pentru care Debitorul garantat sau, în cazul secțiunii 4 din această anexă, partea relevantă, și-a exprimat consimțământul liber sau în care cauza preponderentă constă în conduita ilegală și neacceptabilă a Debitorului garantat sau a părții relevante;

— un risc politic, conform definiției de mai sus, care prevalează în mod clar la data la care Banca semnează Acordul de împrumut relevant sau acordul de Garanție și care produce efectele la care se face referire în această anexă la data respectivă.

Anexa 4

**Acord de Garanție între statele membre și BEI datat ZZ/LL/AA
pentru împrumuturile acordate de BEI din resurse proprii în cadrul protocoalelor financiare*)**

**Fișă de informare semestrială la data [31/12/AA] [30/06/AA], conform articolului 4.03 din Acordul de Garanție
(Toate sumele sunt exprimate în mii euro.)**

A. Operațiuni de împrumut raportate anterior

Data semnăturii	Proiect	Împrumutat	Valoarea împrumutului	Sume trase și nerambursate	Terț garant	Act	Sector public/privat	Solicitare estimată D/N ¹⁾	Următoarea plată ²⁾

B. Operațiuni de împrumut noi

Data	Proiect	Împrumutat	Valoarea împrumutului	Sume trase și nerambursate	Terț garant	Act	Sector public/privat	Solicitare estimată Da/Nu ¹⁾	Următoarea plată ²⁾
TOTAL A + B									

Note:

1) Împrumut notat cu Yes în „solicitarea preconizată” reprezintă faptul că sumele solicitate anterior în contul Garanției nu au fost încă rambursate statelor membre și pentru care Banca estimează solicitarea executării Garanției și la următoarea plată.

2) Suma în euro a următoarei plăți în contul capitalului sau dobânzii (semestrială, dacă nu se specifică altfel). Sumele sunt orientative și declarate fără asumarea responsabilității, deoarece pot varia în funcție de fluctuația cursului de schimb și a altor factori, cum ar fi eliberarea sumelor ulterioare din Împrumut.

Anexa 5

Foie de informare semestrială la data de [31/12/AA] [30/06/AA] cu privire la limitele de prudență

	Plafon		Aprobare netă			
	%	milioane EUR	milioane EUR	% din plafon		
Operațiuni suverane ca procent din mandatul Cotonou	Cotonou I	60%	1032			
	Cotonou II	80%	1624			
	Cotonou III	80%	2080			
Plafon-țintă la pierderea estimată pe portofoliul de împrumuturi pentru suverani	Cotonou I	8%				
	Cotonou II	8%				
	Cotonou III	8%				
Datorie restantă a împrumutaților suverani cu rating C ca procent din portofoliul suveran	Cotonou I	25%	258			
	Cotonou II	25%	406			
	Cotonou III	25%	520			
Expunere suverană față de o singură țară, ca procent din expunerea totală	Cotonou I	20%	206			
	Cotonou II	20%	325			
	Cotonou III	20%	416			

ACORD DE GESTIONARE ARIERATE

între Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehia, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Croația, Republica Italia, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Ducatul Luxemburg, Ungaria, Republica Malta, Regatul Olandei, Republica Austria, Republica Polonia, Republica Portugalia, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Banca Europeană pentru Investiții care reglementează procedurile de plată și rambursare în cadrul Acordului de garantare privind împrumuturile care urmează a fi acordate de către Banca Europeană pentru Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific, precum și din țările și teritoriile de peste mări

Acest Acord a intervenit între: Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehia, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Croația, Republica Italia, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Ducatul Luxemburg, Republica Ungaria, Republica Malta, Regatul Olandei, Republica Austria, Republica Polonia, Republica Portugalia, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, care au acționat prin intermediul ministerelor menționate în anexa la prezentul Acord (în cele ce urmează „Acordul de garantare” sau „Garanția”) de părțile semnatare listate în paginile cu semnături (fiecare în parte „garant” și împreună „garanții” sau „statele membre”)

și

Banca Europeană pentru Investiții, cu sediul în Bd. Konrad Adenauer 100, L-2950 Luxembourg Kirchberg, Ducatul Luxembourg, reprezentată prin domnul Werner Hoyer („Banca”)

unde:

1. Garanții sunt părți constituite la Acordul de garantare încheiat cu Banca la data menționată în acord (în cele ce urmează „Acordul de garantare” sau „Garanție”) pentru împrumuturile efectuate de către Bancă din resursele proprii în cadrul Acordului intern semnat la Luxemburg și Bruxelles în zilele de 24 și respectiv 26 iunie 2013 cu privire la finanțarea ajutorului comunitar în conformitate cu cadrul financiar multianual pentru perioada 2014—2020 și de asemenea în conformitate cu Acordul de parteneriat semnat la Cotonou (Benin) în data de 23 iunie 2000 între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia și statele africane, din Caraibe și Pacific, cu modificările aduse mai întâi la Luxemburg în data de 25 iunie 2005 și revizuit ulterior pentru a doua oară la Ouagadougou în data de 22 iunie 2010, precum și cu privire la alocarea asistenței financiare pentru țările și teritoriile de peste mări în cazul cărora se aplică partea a patra din Tratatul CE, conform Deciziei Consiliului 2001/822/EC din 27 noiembrie 2001 privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări (cu modificările și înlocuirile ulterioare).

2. Acordul de garanție prevede preluarea de către garanți a drepturilor și despăgubirilor Băncii față de Debitorul garantat, în măsura în care garanții efectuează o plată în cadrul Acordului de garantare.

3. Garanții și Banca doresc, prin intermediul prezentului Acord (în Acordul de garantare „Acord Cotonou III pentru gestionarea arieratelor”) să stabilească prevederi și proceduri pentru recuperarea creanțelor în legătură cu sumele subrogate.

4. Prezentul Acord pune de asemenea în aplicare Garanția care prevede obligația Băncii și a garantului de a semna un acord de administrare și gestionare a împrumutului, atunci când un garant se subrogă drepturilor și despăgubirilor Băncii cu privire la un împrumut respectiv.

Prezentul Acord nu împiedică încheierea de către Bancă și garanți a unor acorduri specifice în vederea gestionării anumitor împrumuturi individuale.

Prin prezentul Acord, părțile au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1**Definiții**

În cadrul prezentului Acord:

„Acord” înseamnă acest Acord pentru gestionarea arieratelor.

„Data solicitării” înseamnă data la care garanții sunt solicitați în conformitate cu prevederile Acordului de garantare.

„Cursul de schimb la data solicitării” înseamnă, cu privire la orice valută, cursul de schimb dintre euro și valuta respectivă, publicat de Banca Centrală Europeană la ora 2 pm, ora din Frankfurt cu 5 zile lucrătoare BEI înainte de Data solicitării.

„Împrumutat” are semnificația atribuită în Acordul de garantare.

„Data nerespectării obligației contractuale” înseamnă data scadentă a unei sume datorate de către Debitorul garantat în cadrul unui Acord de Împrumut, pentru care nu s-a efectuat nicio plată.

„Valoarea unei obligații contractuale nerespectate” înseamnă o sumă datorată de către un Debitor garantat în cadrul unui Acord de Împrumut, a cărei dată scadentă a trecut fără ca plata să fie efectuată.

„Zi lucrătoare BEI” înseamnă o zi în care Banca este deschisă pentru desfășurarea obișnuită a activității, în Luxemburg.

„Operațiune de finanțare BEI” are semnificația atribuită în Acordul de garanție.

„Acordul de garantare” sau „Garanție” are semnificația atribuită în primul preambul.

„Debitor garantat” are semnificația atribuită în Acordul de garantare.

„Plată garantată” înseamnă o plată efectuată de către un garant către Bancă în contul Sumelor garantate prin Garanție.

„Sumă/e garantată/e” cu semnificația atribuită în Acordul de garantare.

„Tară Gazdă” are semnificația atribuită în Acordul de garantare.

„Împrumut” are semnificația atribuită în Acordul de garantare.

„Acord de împrumut” are semnificația atribuită în Acordul de garantare.

„Contul de acoperire a pierderilor din Împrumut” sau „CAPI” înseamnă un cont în euro care va fi constituit de către Bancă în numele garanților, cu scopul de a reduce riscurile asumate de către statele membre în cadrul acestei Garanții și care va fi gestionat în conformitate cu prevederile și condițiile stabilite periodic de către organismele de guvernare ale Băncii. CAPI va fi constituit din (i) veniturile obținute din aplicarea prețurilor de risc asupra Operațiunilor de finanțare BEI așa cum au fost

aprobate de organismele de guvernare ale Băncii în conformitate cu regulile proprii stabilite periodic, (ii) sume recuperate și (iii) dobânda creditului care se va calcula la rata zilnică a dobânzii, se va plăti lunar și va fi determinată și notificată de către Bancă în conformitate cu principiile aplicabile prevăzute periodic de către organismele de guvernare ale Băncii. CAPI va fi debitat cu (i) Plățile garantate, conform prezentului Acord, și (ii) Comisionul de administrare a recuperării, cu condiția existenței în cont a unor fonduri suficiente.

„Contul de solicitare a statului membru” ori „CSSM” înseamnă un cont denominat în euro care se va constitui de către Bancă pe numele fiecărui garant și care va fi gestionat în concordanță cu prevederile și condițiile stabilite în mod periodic de către organismele de guvernare ale Băncii. Conturile CSSM vor fi debitate cu (i) Plățile garantate, în conformitate cu prezentul Acord, (ii) dobânda la datorie care va fi calculată luând în considerare rata zilnică a dobânzii și se va plăti lunar, pe baza determinării și notificării de către Bancă în conformitate cu principiile aplicabile stabilite în mod periodic de către organismele de guvernare ale Băncii și (iii) Comisionul de administrare a recuperării. Conturile CSSM vor fi creditate de către garanți cu (i) valorile echivalente ale Plăților garantate așteptate conform Acordului de garantare; (ii) sumele pentru orice sold negativ și dobânda la credit acumulată și de către Bancă cu (i) sumele recuperate și (ii) dobânda la credit calculată la o rată zilnică a dobânzii, pentru care plata se face lunar, pe baza determinării și notificării de către Bancă în conformitate cu principiile aplicabile stabilite în mod periodic de către organismele de guvernare ale Băncii.

„Comisionul de administrare a recuperării” sau „Comisionul” înseamnă un comision definit conform articolului 5 din prezentul Acord.

„Sume recuperate” înseamnă părțile din suma subrogată efectiv recuperate de către Bancă și plătite acesteia.

„Cursul de schimb la data recuperării” înseamnă cursul de schimb dintre euro și valuta în care este denominată suma recuperată din valoarea unei obligații contractuale nerespectate, curs care se publică de către Banca Centrală Europeană la ora 2 pm, ora orașului Frankfurt după 5 zile lucrătoare BEI de la data la care suma relevantă este recuperată și la dispoziția Băncii.

„Garanția terță” va avea semnificația atribuită în Acordul de garantare.

„Terț garant” va avea semnificația atribuită în Acordul de garantare.

„Suma subrogată” înseamnă o sumă la care garanții au dreptul ca urmare a unei plăți efectuate de către garanți, către Bancă, în cadrul Garanției.

În prezentul Acord, dacă nu se specifică altceva prin context:

(a) titlurile reprezintă doar o convenție și nu afectează interpretarea acestui Acord;

(b) cuvintele la singular includ și semnificația acestora la plural și invers; și

(c) orice trimitere la textul unui articol, o parte sau o anexă reprezintă o trimitere la un articol, parte sau anexă din prezentul acord.

ARTICOLUL 2

Sfera de cuprindere a Acordului

2.01 Prezentul Acord stabilește prevederile și procedurile pentru recuperarea creanțelor din sumele subrogate.

2.02 Prezentul Acord se va aplica oricăror garanții acordate de către garanți Băncii, cu privire la Sumele garantate, cu condiția ca garanții și Banca să convină acest lucru în scris. Părțile declară că sunt de acord cu aceasta, cu privire la orice amendament la prezentul Acord care ar putea interveni ulterior cu consimțământul părților.

2.03 Fiecare garant confirmă propriile obligații așa cum reies din Acordul de garanție și numește Banca pentru administrarea sumelor subrogate în scopul efectuării recuperării în conformitate cu prevederile și condițiile stabilite în prezentul Acord.

ARTICOLUL 3

Condiții de plată

3.01 Atunci când, într-un acord de împrumut, apare valoarea unei obligații nerespectate care rămâne neachitată pe o perioadă de aproximativ 5 luni, Banca va executa Garanția pentru suma respectivă.

3.02 Banca va executa Garanția pentru suma garantată în conformitate termenii din Acordul de garantare și în baza acestora. Sumele garantate solicitate de către Bancă în baza Garanției vor fi exprimate în euro și se vor calcula ținând cont de cursul de schimb la data solicitării privind executarea Garanției. Termenul în care garanții trebuie să efectueze plata unei sume garantate va fi cel specificat în Acordul de garantare.

3.03 Banca va aplica fondurile existente în CAPI pentru achitarea Sumei garantate la Data solicitării privind executarea Garanției. În cazul în care fondurile existente în CAPI nu sunt suficiente pentru a achita în întregime Suma garantată, Banca va retrage, la Data solicitării privind executarea Garanției, din fiecare dintre conturile CSSM o sumă proporțională cu participarea fiecăruia dintre garanți conform Garanției. Dobânda la datorie se va acumula și se va achita pentru orice sold negativ al CSSM care decurge de aici. Fiecare garant are obligația de a achita Băncii valoarea soldului negativ din contul propriu CSSM conform solicitării respective, în termenul de plată impus garanților pentru Suma garantată, conform celor prevăzute în Garanție. Dobânda la datorie acumulată în conturile CSSM se va achita de către garanți în fiecare an până cel mai târziu la 31 decembrie.

3.04 Banca va emite un extras de cont pentru fiecare solicitare de executare a unei Garanții, informând garantul cu privire la sumele aplicate atât din CAPI, cât și din CSSM în contul Sumelor garantate și cu privire la soldul corespunzător conturilor CAPI și CSSM.

3.05 Până la 30 aprilie în fiecare an, Banca va furniza fiecărui garant un raport în care va specifica:

- (i) o estimare non-exhaustivă a solicitărilor în contul Garanției pe care Banca le preconizează pentru anul calendaristic curent; și
- (ii) procedura sau procedurile de recuperare inițiate în contul și în numele garantului în anul calendaristic precedent.

În plus, Banca va pune la dispoziția garanților, în fiecare lună, extrasele de cont electronice aferente conturilor CAPI și CSSM.

ARTICOLUL 4

Procedura după recuperare

4.01 La recuperarea de către Bancă a oricărei părți dintr-o sumă subrogată în contul garanților, Banca va plăti fără întârziere nejustificată, în contul CAPI, o sumă echivalentă sumelor aplicate din CAPI pentru achitarea valorii unei obligații nerespectate, reținând contravaloarea comisionului datorat conform articolului 5. Sumele rămase se vor redistribui în conturile CSSM proporțional cu participarea corespunzătoare a acestora, conform celor prevăzute în Garanție, scăzând valoarea comisionului datorat conform articolului 5. Banca va face conversia în euro, dacă este cazul, a sumelor recuperate aplicând în acest scop cursul de schimb la data recuperării.

4.02 În situațiile descrise în articolul 5.05 din Garanție și dacă acest lucru este solicitat de către garanți, în cazul în care se constată că valoarea unui depozit sau a unui activ financiar

echivalent s-a diminuat la data la care acest depozit sau activ financiar echivalent pus la dispoziție de către Debitorul garantat pentru împrumuturile din Țara gazdă, ca fiind suma subrogată, a devenit transferabil sau convertibil, Banca va face uz de orice drepturi sau despăgubiri instituite conform acordului-cadru intervenit între Banca și Guvernul gazdă și decurgând din acesta, în vederea încercării de a recupera o sumă echivalentă cu valoarea deprecierei.

4.03 Cu respectarea instrucțiunilor emise de un Debitor garantat, Banca poate alocă orice sumă recuperată în contul unei valori a unei obligații nerespectate datorată de către acesta pentru achitarea acesteia sau oricărei alte valori a unei obligații nerespectate datorate de către Debitorul garantat. În acest scop, Banca poate aplica conversia monetară considerată necesară.

ARTICOLUL 5

Remunerarea Băncii

5.01 În vederea remunerării serviciilor furnizate de către Bancă garanților, în cadrul prezentului Acord, ca și pentru acoperirea oricărui risc temporar decurgând din cursul de schimb, fiecare Garant în parte va achita Băncii partea care îi revine din Comisionul de administrare a recuperării.

Comisionul se va calcula la o rată de 2% p.a. care poate fi modificată și notificată de către Bancă în conformitate cu principiile aplicabile stabilite periodic de către organismele de guvernare ale Băncii și se va aplica de către Bancă de la o zi la alta la valoarea neachitată a oricărei Sumei garantate, minus orice recuperări obținute. Comisionul se va achita pe perioada cuprinsă între data scadență a valorii unei obligații nerespectate și data la care are loc recuperarea de către Bancă a ultimei sume restante din această valoare.

Comisionul va fi calculat luând în considerare luna de 30 zile și anul ca fiind de 360 zile.

Comisionul se va achita într-o singură plată la fiecare dată la care are loc recuperarea unei părți din Suma garantată. Comisionul se va plăti în euro și se va calcula ținând cont de cursul de schimb de la data recuperării.

5.02 După o perioadă de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului Acord, iar ulterior la intervale periodice convenabile, Banca va propune, în cazul în care consideră necesar, modificarea ratei de calcul pentru comisionul menționat în acest articol 5. Această modificare va ține cont de modificarea volumului de muncă pe care îl presupune execuția prezentului Acord, precum și de alți factori relevanți. Modificarea se poate face în sensul reducerii sau majorării acestei rate. Orice modificare de reducere a ratei va avea efect imediat. Orice modificare în sensul majorării ratei va intra în vigoare odată cu primirea de către Bancă a consimțământului a 75% dintre garanți, procent care se calculează conform celor prevăzute în articolul 9. Garanții au obligația de a nu amâna sau refuza în mod nejustificat acordarea acestui consimțământ.

ARTICOLUL 6

Descărcarea responsabilității de administrare

6.01 Banca va fi eliberată de responsabilitatea de administrare a unei sume subrogate în următoarele situații:

(a) atunci când, în urma unei decizii care are consimțământul garanților care dețin cel puțin 75% din valoarea drepturilor agregate ale garanților asupra sumei subrogate, determinată conform articolului 9, garanții autorizează Banca să suspende/abandoneze orice acțiune în legătură cu aceasta, alta decât remiterea sumelor recuperate; sau

(b) atunci când Banca renunță la responsabilitățile sale cu privire la o sumă subrogată prin notificarea în acest sens a garanților care se poate face în orice moment ulterior (i) împlinirii a 12 luni de la data scadență a plății și (ii) data care corespunde

împlinirii a nouă luni de la data scadență a ultimei plăți programate conform Acordului de Împrumut relevant; sau

(c) atunci când Banca modifică termenii unui acord cu un Debitor garantat conform articolului 4.02 din Garanție, iar această modificare are efectul de a reduce sau șterge o Sumă garantată și/sau subrogată, cu condiția ca în legătură cu aceasta Banca să fi acționat în orice moment în conformitate cu articolul 4.01 din Garanție.

6.02 În sensul articolului 6(a), Banca își va suspenda acțiunea vizând Debitorul garantat de la data la care Banca este în posesia consimțământului suficient pentru a forma majoritatea necesară sau, după caz, data la care Banca transmite garanților notificarea de renunțare, cu condiția ca suspendarea să nu prejudicieze obligația Băncii de a reține obligația Debitorului garantat cu privire la valoarea unei obligații nerespectate și să nu prejudicieze obligația Băncii de a menține conturile în legătură cu valoarea unei obligații nerespectate care decurge din prezentul Acord. Banca va informa neîntârziat garanții în privința suspendării. Suspendarea este ireversibilă.

6.03 Dacă Banca se descarcă de responsabilitatea sa de recuperare a unei sume subrogate, garanții vor plăti valoarea reziduală a comisionului acumulat până la data descărcării. Cu toate acestea, dacă Banca este eliberată de responsabilitate în legătură cu o sumă subrogată ca urmare a unui program general de descărcare, de exemplu programul pentru țările sărace cu un grad foarte mare de îndatorare [„heavily indebted poor countries” (HIPC)], Comisionul de administrare a recuperării se va achita la rata de 1% p.a., supusă modificării prin notificare de către Bancă în conformitate cu principiile aplicabile stabilite în mod periodic de către organismele de guvernare ale Băncii, și nu la rata menționată în articolul 5. Comisionul rezidual se plătește și se va debita din contul CAPI și/sau conturile CSSM în termen de 2 luni de la data încetării responsabilității Băncii, în conformitate cu notificarea făcută garanților de către Bancă.

ARTICOLUL 7

Taxe și cheltuieli

7.01 Garanții vor despăgubi Banca pentru toate impozitele achitate de către Bancă în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în cadrul prezentului Acord. Banca va ține cont de orice eventuală rambursare a impozitelor din alte surse.

7.02 Suplimentar față de comisiunile datorate conform articolului 5, garanții, proporțional cu participarea fiecăruia la Sumele garantate și în limita cumulată a 2% din valoarea unei obligații nerespectate stabilită în articolul 1.01 din Garanție, vor despăgubi Banca pentru toate cheltuielile externe efectuate în mod rezonabil de către Bancă. Limita menționată nu se aplică în situația în care Banca transmite garanților o notificare scrisă prealabilă în care se specifică că sunt considerate de natură a majora suma netă recuperată. Această despăgubire se va limita la cheltuielile necesare pentru obținerea de servicii de consiliere și alte servicii de la terți, care altfel nu pot fi furnizate de către Bancă în mod rezonabil. Banca poate deduce aceste cheltuieli din orice sumă recuperată dintr-o sumă subrogată. Banca va da socoteală în acest sens garanților. Obligațiile garanților apar după eșuarea tuturor încercărilor Băncii, pe o perioadă de 90 zile, de a obține rambursarea cheltuielilor de la Debitorul garantat. Banca va continua să încerce obținerea rambursării de la Debitorul garantat, independent de plata garanților.

ARTICOLUL 8

Lege și jurisdicție

8.01. Acest Acord va fi guvernat și interpretat în conformitate cu principiile generale comune legilor din statele membre. Orice dispută intervenită între părțile semnatare ale prezentului Acord care nu poate fi rezolvată prompt și amiabil va fi înaintată la

Curtea de Justiție a Uniunii Europene în conformitate cu articolul 272 din Tratatul de funcționare a CE.

ARTICOLUL 9

Amendamente

9.01 Orice amendament la prezentul Acord se va face cu acordul Băncii și prin decizia favorabilă a 75% ca pondere a garanților, calculată luând în considerare contribuția procentuală a fiecărui garant la capitalul Băncii. Fiecare garant este de acord în mod individual cu obligația care îi revine prin amendamentul astfel aprobat.

ARTICOLUL 10

Notificări și comunicări

10.01 Notificările și alte comunicări către garanți sau Bancă vor fi trimise prin poștă cu confirmare de primire sau alte modalități acceptate de comunicare la adresele destinatarilor, după cum urmează:

Pentru garant: Adresa din anexa 1

Pentru Bancă: 100, boulevard Konrad Adenauer
L-2950 Luxemburg

Orice modificare de adresă față de cele menționate mai sus va avea efect doar după notificarea în scris adresată celeilalte părți.

Preambulurile și anexele fac parte integrantă din acest Acord.

ARTICOLUL 11

Semnarea Acordului

11.01 Prezentul Acord va constitui obligație contractuală pentru fiecare garant imediat după semnarea de către acesta a prezentului Acord, sau, după caz, ratificarea Acordului, urmând să intre în vigoare de la 1 ianuarie 2014.

11.02 Textele autentice ale prezentului Acord vor fi în limbile engleză, franceză și germană. Fiecare garant poate semna în oricare dintre aceste trei limbi.

11.03 Acest Acord se va semna în mai multe exemplare, fiecare garant urmând să semneze două originale și să le transmită Băncii. Banca va returna garantului un original semnat de către Bancă. Banca va produce o copie conformă cu originalul în limba engleză.

Drept mărturie a celor de mai sus, părțile au semnat prezenta Garanție prin reprezentantul autorizat.

Semnătura în numele Regatului Belgiei

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Bulgaria

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Cehia

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Regatului Danemarcei

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Federale Germania

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Estonia

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Irlanda

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Elene

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Regatului Spania

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Franceze

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Croației

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Italia

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Cipru

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Letonia

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Lituania

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Ducatului Luxemburg

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Ungaria

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Malta

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Regatului Olandei

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Austria

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Polonia

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Portugalia

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii România

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Slovenia

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Slovacia

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Republicii Finlanda

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Regatului Suediei

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Semnătura în numele Băncii Europene pentru Investiții

de către: .....

data: .....

Numele semnatarului: .....

Lista adreselor în scopul articolului 10

REGATUL BELGIEI	Service Public Fédéral Finances Administration de la Trésorerie Questions Financières Internationales et Européennes 30, avenue des Arts B-1040 Bruxelles
REPUBLICA BULGARIA	Министерство на финансите Дирекция «Международни финанси институции и сътрудничество» Отдел „Европейски финансови институции» Улица « Раковски », No 102 1040 София Република България Ministerul Finanțelor Direcția pentru Instituții Financiare Internaționale și Cooperare Departamentul pentru Instituții Financiare Europene Str. Rakovsky nr. 102 1040 Sofia Republica Bulgaria
REPUBLICA CEHIA	Ministerstvo financí Mezinárodní vztahy Letenská 15 CZ-118 10 Praha 1
REGATUL DANEMARCEI	Udenrigsministeriet Asiatisk Plads 2 DK-1448 — Copenhagen K
REPUBLICA FEDERALĂ GERMANIA	Bundesministerium der Finanzen, Referat EA2 Wilhelmstrasse 97 D-10117 Berlin
REPUBLICA ESTONIA	Rahandusministeerium Suur-Ameerika 1 EE-15006 Tallinn
IRLANDA	Department of Finance International Financial Institutions Section South Block Government Buildings Upper Merrion Street IE-Dublin 2
REPUBLICA ELENA	Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών Γενικό Λογιστήριο του Κράτους Διεύθυνση 25η Πανεπιστημίου 25 GR-10165 Αθήνα Ministerul Economiei și Finanțelor, Oficiul de Stat al Contabilității Generale Direcția 25 Str. Panepistimiou 25 GR-10165 Atena
REGATUL SPANIA	Ministerio de Economía y Competitividad, Secretaría General del Tesoro y Política Financiera, Servicio de Avales Paseo del Prado, Num. 6, E-28071 Madrid
REPUBLICA FRANCEZĂ	Ministère de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi Direction général du Trésor et de la Politique Économique, Service des politiques macroéconomiques et des affaires européennes Teledoc 652 139, rue de Bercy, FR-75572 Paris CEDEX 12

REPUBLICA CROAȚIA	Ministerul Finanțelor Katančićeva nr. 5 HR-10000 Zagreb
REPUBLICA ITALIA	Ministero dell'Economia e delle Finanze, Dipartimento del Tesoro, Rapporti Finanziari Internazionali — Ufficio XI Via XX Settembre, 97 I-00187 Rome
REPUBLICA CIPRU	Υπουργείο Οικονομικών Διεύθυνση Χρηματοσότηδεων και Επενδύσεων Γωνία Μιχαήσολή και Γρηγόρη Αυξεντίο CY-1439 Λευκωσίς Ministerul Finanțelor Divizia pentru Finanțe și Investiții Str. Michael Karaoli și Grigori Afxentiou CY-1439 Nicosia
REPUBLICA LETONIA	Latvijas Republikas Finanšu Ministrija Smilšu iela 1 LV-1919, Rīga
REPUBLICA LITUANIA	Lietuvos Respublikos Finanšu Ministerija Lukiškių 2 LT-01512 Vilnius
DUCATUL LUXEMBURG	Ministère des Finances, 3, rue de la Congrégation, L-2931 Luxembourg
UNGARIA	NemzetGazdásági Miniszterium 1051 Budapest, József nádor tér 2—4
REPUBLICA MALTA	Miniseru tal-Finanzi, I-Ekonomija u Investiment Maison Demandois MT-Valletta VLT 2000
REGATUL OLANDEI	Ministerie van Financiën, Prinses Beatrixlaan 512 NL-2511 CW Den Haag
REPUBLICA AUSTRIA	Bundesministerium für Finanzen Sektion III, Wirtschaftspolitik und Finanzmärkte Johannesgasse 5 A-1010 Wien
REPUBLICA POLONIA	Ministerstwo Finansów Ul. Świętokrzyska 12 PL-00-916 Warszawa
REPUBLICA PORTUGALIA	Ministério das Finanças, Direcção Geral do Tesouro Rua da Alfândega, 5—1º andar P-1194 Lisboa
ROMÂNIA	Ministerul Finanțelor Publice Direcția Generală Relații Financiare Internaționale Str. Apolodor nr. 17 RO — sector 5, București
REPUBLICA SLOVENIA	Ministrstvo za Finance Župančičeva 3 SI-1502 Ljubljana
REPUBLICA SLOVACIA	Ministerstvo Financií Slovenskej Republiky Sekcia medzinárodných vzťahov Štefanovičova 5 SK-817 82 Bratislava
REPUBLICA FINLANDA	Ulkoasiainministeriö Kehityspoliittinen osasto Yleisen Kehityspoliitikan ja suunnittelun yksikkö Katajanokanlaituri 3 FIN-00161 Helsinki

REGATUL SUEDEI	Finandepartementet/Ministerul Finanțelor, Internationella avdelningen/ Departamentul Internațional Drottninggatan 21 S-10333 Stockholm
REGATUL UNIT AL MARIII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD	The Head of Europe Department, Department for International Development, 22 Whitehall UK-London SW1A 2EG United Kingdom

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea
Acordului de garanție dintre statele membre
ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții
privind împrumuturile care urmează a fi acordate
de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele
de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific
și din țările și teritoriile de peste mări,
precum și a Acordului de gestionare arierate
dintre statele membre ale Uniunii Europene
și Banca Europeană de Investiții
care reglementează procedurile de plată și rambursare
în cadrul Acordului de garantare
privind împrumuturile care urmează a fi acordate
de către Banca Europeană de Investiții
pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe
și Pacific, precum și din țările și teritoriile de peste mări,
semnate de România la 1 iulie 2015 la București**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului de garanție dintre statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții privind împrumuturile care urmează a fi acordate de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific și din țările și teritoriile de peste mări, precum și a Acordului de gestionare arierate dintre statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții care reglementează procedurile de plată și rambursare în cadrul Acordului de garantare privind împrumuturile care urmează a fi acordate de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific, precum și din țările și teritoriile de peste mări, semnate de România la 1 iulie 2015 la București, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 iulie 2016.
Nr. 653.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 255

din 5 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 pct. 267 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 pct. 267 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, excepție ridicată de Balate Florica, Balate Gianina Elena, în nume propriu, și ca reprezentant legal al minorilor Balate Karina și Balate Alexandru în Dosarul nr. 19.032/197/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.656D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că abrogarea prin dispozițiile criticate a unor cazuri de casare a fost realizată ținându-se seama de finalitatea și de specificul recursului în casație, care reprezintă o cale de atac extraordinară. Susține că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra constituționalității acestor dispoziții, respingând excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, apreciază că soluția și considerentele reținute în jurisprudență își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, astfel că solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 19.032/197/2013, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 pct. 267 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale**, excepție ridicată de Balate Florica, Balate Gianina Elena, în nume propriu și ca reprezentant legal al minorilor Balate Karina și Balate Alexandru, cu ocazia soluționării admisibilității în principiu a unei cereri de recurs în casație.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii excepției susțin că textul de lege criticat nu îndeplinește cerința

previzibilității, întrucât cazurile de casare rămase în legislație nu asigură o verificare efectivă sub aspectul legalității și temeiniciei a hotărârii definitive. Astfel, sunt încălcate și prevederile art. 21 din Constituție și cele ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, arată că nu pot fi găsite rațiuni de politică penală care să stea la baza legii abrogatoare, aceasta din urmă fiind inechitabilă și neproportională, încălcând prevederile constituționale ale art. 53.

6. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că noua legislație procesual penală prevede o singură cale de atac ordinară, și anume apelul, recursul devenind astfel o cale extraordinară de atac, sub denumirea de „recurs în casație”, exercitat doar în cazuri anume prevăzute de lege și numai pentru motive de nelegalitate. Recursul în casație urmărește asigurarea unei practici unitare la nivelul întregii țări prin analizarea conformității hotărârilor definitive atacate cu regulile de drept, prin raportare la cazurile de casare expres și limitativ prevăzute de lege. Față de specificul acestei căi extraordinare de atac, legea impune condiții stricte cu privire la termenul de declarare, la cuprinsul cererii de recurs în casație și la titularii căii de atac, în scopul asigurării unei rigori și discipline procesuale și al evitării introducerii, în mod abuziv, a unor recursuri care nu se încadrează în motivele prevăzute de lege.

7. Instanța apreciază că reținerea neconstituționalității unui text de lege pentru considerentele expuse de autorii excepției ar presupune să se constate că părților fie nu li se recunoaște un grad de jurisdicție în condițiile impuse de tratatele internaționale, fie că, în raport de persoanele aflate în aceeași situație se prevăd condiții diferite de declarare și examinare a căii de atac, fie că textele invocate limitează dreptul la apărare. Dispozițiile art. 102 pct. 267 din Legea nr. 255/2013 sunt în acord cu prevederile constituționale ale art. 21 și art. 124, precum și cu prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, modul de reglementare a recursului în casație nu împiedică părțile interesate de a apela la instanțele judecătorești, de a fi apărate, de a promova căile de atac ordinară prevăzute de lege și de a se prevala de garanțiile procesuale care condiționează un proces echitabil. Posibilitatea exercitării căii de atac extraordinare reprezintă o garanție în plus a eliminării „pericolului neîndreptării erorilor judiciare”, în concordanță cu imperativele dreptului la un proces echitabil, iar nu o încălcare a acestui drept.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt în acord cu prevederile constituționale și convenționale invocate, câtă vreme acestea nu împiedică părțile interesate să apeleze la o instanță de judecată care să se bucure de jurisdicție deplină, adică să analizeze cauza atât în ceea ce privește aspectele de

fapt cât și cele de drept, nici nu limitează dreptul acestora de a fi apărate, de a promova căile ordinare de atac prevăzute de lege și în condițiile prevăzute de aceasta, putând să se prevaleze de toate garanțiile procesuale specifice unui proces echitabil. De asemenea, arată că, potrivit art. 129 din Constituție, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în condițiile legii, motiv pentru care apreciază că dispozițiile criticate, prin care s-au restrâns cazurile în care se poate formula o cerere de recurs în casație, sunt conforme cu prevederile convenționale și constituționale invocate.

10. În continuare, face referire la jurisprudența Curții Constituționale, prin care s-a reținut faptul că accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate gradele de jurisdicție. Acest drept poate fi supus unor condiționări de fond și formă, iar existența uneia ori a mai multor căi de atac nu este impusă, pentru toate cazurile, nici de Constituție și nici de vreun tratat internațional la care România este parte.

11. **Avocatul Poporului** susține că recursul în casație este o cale extraordinară de atac, care se poate exercita în condițiile expres stabilite de lege. Astfel, arată că potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, procedura de judecată este prevăzută numai prin lege, ca atare reglementarea acesteia (cazuri, condiții, termene) intră în competența exclusivă a legiuitorului. Stabilirea de către legiuitor a cazurilor în care se poate recurge la calea extraordinară de atac a recursului în casație nu aduce nicio îngrădire dreptului în sine. Mai mult decât atât, amintește că Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții care să stabilească căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, stabilind în art. 129 că acestea se exercită „în condițiile legii”.

12. În ceea ce privește reducerea numărului motivelor de recurs în casație, prevăzute la art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală prin Legea nr. 255/2013, arată că din expunerea de motive rezultă că legiuitorul a urmărit, pe de o parte, degrevarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar, pe de altă parte, asigurarea specificului acestei căi extraordinare de atac. În realizarea acestui scop, au fost menținute, ca motive ale recursului în casație, doar acelea care vizează îndreptarea erorilor de drept fiind eliminate din sfera acestei instituții și din competența Înaltei Curți de Casație și Justiție motivele care vizează aspecte procedurale și care au fost transformate în motive ale contestației în anulare, potrivit naturii acestei căi de atac. În final, arată că textul criticat a fost supus controlului de constituționalitate față de critici similare, Curtea, prin Decizia nr. 424 din 9 iunie 2015, respingând excepția de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, art. 3, art. 10 și art. 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 102 pct. 267 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Dispozițiile criticate au următorul conținut: „Legea nr. 135/2010

privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, se modifică și se completează după cum urmează: (...) 267. La articolul 438 alineatul (1), punctele 2—6, 9, 10, 13 și 14 se abrogă.”

16. În opinia autorilor excepției textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit căruia în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, răspunzând unor critici similare, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 pct. 267 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale. Astfel, Curtea, prin Decizia nr. 424 din 9 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 21 august 2015, a constatat că, potrivit noului Cod de procedură penală, recursul a devenit o cale extraordinară de atac, denumită *recurs în casație*, ce are ca scop controlul legalității hotărârilor judecătorești definitive. Soluționarea recursului în casație este de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție. Spre deosebire de contestația în anulare, care vizează îndreptarea erorilor de procedură, finalitatea recursului în casație este aceea de a înlătura erorile de drept comise de curțile de apel, ca instanțe de apel, prin raportare la cazurile de casare expres și limitativ prevăzute de lege.

18. Totodată, Curtea a reținut că, așa cum reiese și din expunerea de motive a Legii nr. 255/2013, prin reducerea numărului motivelor de recurs în casație, prevăzute la art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală, legiuitorul a urmărit, pe de o parte, degrevarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar, pe de altă parte, asigurarea specificului acestei căi extraordinare de atac. În realizarea acestui scop, au fost menținute, ca motive ale recursului în casație, doar acelea care vizează îndreptarea erorilor de drept, fiind eliminate din sfera acestei instituții și din competența Înaltei Curți de Casație și Justiție motivele care vizează aspecte procedurale și care au fost transformate în motive ale contestației în anulare, potrivit naturii acestei căi de atac.

19. Având în vedere argumentele expuse anterior și raportând textele criticate la scopul recursului în casație, Curtea a reținut că restrângerea de către legiuitor a hotărârilor ce pot fi supuse casării la cele prevăzute la art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală, așa cum acesta a fost modificat prin dispozițiile art. 102 pct. 267 din Legea nr. 255/2013, este justificată de finalitatea instituției analizate, aceea de verificare a conformității hotărârilor atacate cu regulile de drept aplicabile, și de natura acesteia, cea de cale extraordinară de atac. Astfel, pentru considerentele expuse anterior și având în vedere că recursul în casație reprezintă o cale extraordinară de atac prin care se realizează un control de legalitate, Curtea nu a putut reține încălcarea prin prevederile art. 102 pct. 267 din Legea nr. 255/2013 a dispozițiilor art. 6 și 13 din Convenție.

20. În final, Curtea observă că dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, Curtea apreciază că soluția și considerentele mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Balate Florica, Balate Gianina Elena, în nume propriu, și ca reprezentant legal al minorilor Balate Karina și Balate Alexandru în Dosarul nr. 19.032/197/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și constată că dispozițiile art. 102 pct. 267 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 268

din 10 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Oana Mișuțiu în Dosarul nr. 3.375/30/2009*** al Tribunalului Timiș — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.034D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că își menține valabilitatea jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.375/30/2009***, **Tribunalul Timiș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Oana Mișuțiu într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea cererii de atribuire în compensare a unui bun imobil în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că Legea nr. 165/2013 pune persoana îndreptățită la măsuri reparatorii într-o situație vădit mai grea și mai nefavorabilă prin comparație cu modul în care se putea beneficia de instituția compensării în sistemul anterior. Or, este neconstituțional ca unor persoane aflate în aceeași situație juridică, determinată de depunerea notificărilor în același interval de timp, fixat potrivit Legii nr. 10/2001, să li se creeze regimuri diferite de aplicare a regulilor și mecanismelor compensării. Neconstituționalitatea rezultă și din faptul că actualul regim al compensării tinde să se aplice și persoanelor îndreptățite care sunt părți în procese care au fost începute anterior intrării în

vigoare a Legii nr. 165/2013. Autorul excepției precizează că, în opinia sa, este aplicabil raționamentul Curții Constituționale cuprins în Decizia nr. 210 din 8 aprilie 2014, dar constatarea neconstituționalității prin decizia menționată numai în raport cu situația din acea speță nu este îndestulătoare și nu acoperă întreg spectrul situațiilor de neconstituționalitate generate de Legea nr. 165/2013. Mai susține că se încalcă obligația de previzibilitate și coerență legislativă, precum și principiul securității raporturilor juridice. Soluționarea cu întârziere, care este o simplă împrejurare de fapt, nu poate justifica pe plan legislativ tratamentul discriminatoriu aplicabil persoanelor îndreptățite la restituire în natură prin compensare, aflate în situații identice. Față de tergiversarea cu rea-credință a soluționării notificărilor de către entitățile deținătoare au fost defavorizate tocmai persoanele care, cu bună-credință, au respectat termenul legal și ritmicitatea pentru emiterea deciziilor de restituire.

6. Tribunalul Timiș — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, atât din perspectiva art. 15 din Constituție, întrucât reglementarea se referă la o situație juridică cu caracter de continuitate, constitutivă de *facta pendentia*, asupra căreia legiuitorul poate interveni în viitor, doar aplicarea imediată a legii civile noi unor efecte juridice consumate putând da naștere unei încălcări a principiului neretroactivității legii civile, cât și din perspectiva art. 16 din Constituție, în condițiile în care textul de lege instituie un tratament juridic egal pentru toți subiecții de drept aflați în aceeași situație juridică.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, precizând că, în opinia sa, măsurile stabilite prin Legea nr. 165/2013 au ca rezultat acordarea unei reparații echitabile tuturor persoanelor îndreptățite, în deplină concordanță cu interesul general al societății, aceasta dovedindu-se singurul remediu viabil în condițiile economice actuale.

9. Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate nu încalcă principiul neretroactivității legii civile și nici pe cel al egalității în fața legii. Precizează că, totuși, prin modificarea adusă de Legea nr. 368/2013, este posibil ca problema neconstituționalității privind respectarea principiului egalității din perspectiva măsurilor reparatorii reglementate inițial prin Legea nr. 10/2001 să rămână nerezolvată, întrucât compensarea cu servicii nu a mai fost inclusă în noua lege.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 4 raportate la cele

ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. În ce privește dispozițiile art. 4 din legea menționată, având în vedere că acțiunea a fost introdusă anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, se observă că în cauză sunt incidente prevederile tezei a doua a acestui articol. Ca atare, Curtea va examina constituționalitatea dispozițiilor art. 4 teza a doua, raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (2): „(2) În situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă, măsurile reparatorii în echivalent care se pot acorda sunt compensarea cu bunuri oferite în echivalent de entitatea investită cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, măsurile prevăzute de Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și măsura compensării prin puncte, prevăzută în cap. III.”;

— Art. 4 teza a doua: „Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi”.

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse la art. 15 alin. (2) care instituie principiul neretroactivității legii, cu excepția celei penale și contravenționale mai favorabile și la art. 16 care consacră principiul egalității în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textele de lege criticate în cauza de față au mai format obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 744 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 11 februarie 2015, Curtea a observat că soluția legislativă prevăzută inițial de către art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 — potrivit căreia în situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă, singura măsură reparatorie în echivalent care se acordă este compensarea prin puncte — a fost modificată prin dispozițiile Legii nr. 368/2013, dobândind un conținut normativ diferit, în sensul că, măsurile reparatorii în echivalent care se pot acorda într-o asemenea situație sunt compensarea prin puncte și compensarea prin bunuri. Prin decizia menționată (paragraful 24), instanța de contencios constituțional a reținut că, prin Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a prevăzut obligația statului român de a implementa proceduri simplificate și eficiente, întemeiate pe măsuri legislative și pe o practică judiciară și administrativă coerentă, precum și de a adopta reguli de procedură clare și simplificate, care să acorde sistemului de despăgubiri o previzibilitate sporită.

15. Curtea Constituțională a constatat că prevederile de lege criticate reprezintă modalitatea prin care legiuitorul a înțeles să transpună în legislația națională exigențele impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, concluzie desprinsă și din expunerea de motive a Legii nr. 165/2013. Totodată, a reținut

că, prin Hotărârea din 29 aprilie 2014, pronunțată în Cauza *Preda și alții împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat, având în vedere marja de apreciere a statului român și garanțiile instituite prin Legea nr. 165/2013, și anume regulile de procedură clare și previzibile, însoțite de termene constrângătoare și de un control judecătoresc efectiv, că legea menționată oferă, în principiu, un cadru accesibil și efectiv pentru redresarea criticilor referitoare la atingerile aduse dreptului la respectarea bunurilor în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale rezultate în urma aplicării legilor de restituire (paragraful 129).

16. Tot astfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut, în legătură cu procedura specială de acordare a despăgubirilor pentru imobilele preluate în mod abuziv, că modul de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 5 din 8 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 31 martie 2009, Decizia nr. 1.241 din 6 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009, sau Decizia nr. 202 din 18 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 19 iunie 2013.

17. În sublinierea aceleiași idei, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, Curtea a precizat că legiuitorul dispune de o largă marjă de apreciere în determinarea celor mai potrivite modalități prin care sunt acordate despăgubirile convenite în urma abuzurilor din regimul comunist, având obligația ca măsurile adoptate să respecte principiul proporționalității, așadar, să fie adecvate, rezonabile și să asigure un just echilibru între interesul individual și cel general, al societății.

18. Totodată, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări. Curtea a constatat că respectarea egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în

raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. În consecință, reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate. Cu privire la acest aspect, prin Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996, Curtea a reținut că, deși prin jocul unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile, acest fapt nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective.

19. Față de criticile formulate în cauza de față, similare celor la care Curtea a răspuns prin jurisprudența citată, se justifică menținerea soluției de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

20. În ce privește referirea la Decizia nr. 210 din 8 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 5 iunie 2015, Curtea observă că nu poate fi reținută, întrucât textul de lege ce a format obiectul controlului exercitat cu acel prilej avea un alt conținut normativ decât cel criticat în cauza de față. Astfel, prin decizia menționată, Curtea a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin Legea nr. 368/2013, care stabilea că singura măsură reparatorie în echivalent care se acordă, în situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă, este compensarea prin puncte. În redactarea a cărei neconstituționalitate a fost constatată, textul avea o influență decisivă asupra soluționării litigiului în cursul căruia a fost ridicată acea excepție de neconstituționalitate. În schimb, în cauza de față, nu are incidență textul în redactarea anterioară modificării survenite prin Legea nr. 368/2013, ci în redactarea actuală, care prevede, pe lângă compensarea prin puncte, și posibilitatea compensării cu bunuri oferite în echivalent de entitatea investită cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001. Curtea remarcă, totodată, că, în dosarul de față, imposibilitatea practică a compensării, care o nemulțumește pe autoarea excepției, derivă din faptul că municipiul Timișoara a declarat că nu deține bunuri disponibile care să poată fi acordate în compensare.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Oana Mișu în Dosarul nr. 3.375/30/2009*** al Tribunalului Timiș — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului sitului Natura 2000 ROSCI0091 Herculian

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 110.537/A.C. din 7 iunie 2016 al Direcției biodiversitate,

ținând cont de Decizia etapei de încadrare nr. 55 din 15 decembrie 2011 și Adresa nr. 3.121 din 6 iulie 2016 emise de Agenția pentru Protecția Mediului Covasna, Avizul Ministerului Culturii nr. 2.107 din 12 aprilie 2016, Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 89.827/322.096 din 10 mai 2016, Adresa Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 42.775 din 28 aprilie 2016 și Adresa Direcției generale păduri nr. 27.877/ES din 14 aprilie 2016,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al sitului Natura 2000 ROSCI0091 Herculian, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul sitului Natura 2000 ROSCI0091 Herculian, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Viorel Traian Lascu,
secretar de stat

București, 16 iunie 2016.
Nr. 1.125.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 938038